Sygn. akt V C upr 364/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Miliczu w składzie:

Przewodniczący SSR Grażyna Wójcik

Protokolant Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2013 r. w M.

sprawy z powództwa (...) S.a r.l. z siedzibą w Luxembourg

przeciwko R. H.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie prze nią poniesionym.

Sygn. akt V C upr 364/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...).á r.l. z siedzibą w L., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 22 maja 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany R. H. zapłacił stronie powodowej kwotę 188,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 37,90 zł od dnia 23 kwietnia 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 23 maja 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 23 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 23 lipca 2009 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37,90 zł od dnia 23 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu świadczenia usług związanych z umową abonamentową. Podniosła, że dochodzi od pozwanego zapłaty za wykonywane usługi w kwocie 188,60 zł zgodnie z częściowym wykazem wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 3 lipca 2012 r., a zadłużenie pozwanego wynika z pięciu faktur o nr (...) z dnia 22 kwietnia 2008 r.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 11 lipca 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu.

Pozwany na rozprawie w dniu 11 października 2013 r., przyznał, że nie zapłacił tylko jednej raty abonamentu i nie wie czego dotyczy pozostała część dochodzonej kwoty, a ponadto podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł ze strona powodową (...).á r.l. z siedzibą w L. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego R. H., wynikająca z pięciu faktur o nr (...) z dnia 22 kwietnia 2008 r. o łącznej wartości 188,60 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 03.07.2012 r. k. 17v.-18;

częściowy wykaz wierzytelności k. 23v.)

Pismem z dnia 2 lipca 2013 r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności.

(dowód: pismo z 02.07.2013 r. k. 23)

Pozwanego i poprzednika prawnego strony powodowej łączyła umowa o świadczenie usług związanych z umową abonamentową.

(okoliczność bezsporna)

Pozwany nie uregulował jednej raty opłaty abonamentowej.

(okoliczność przyznana)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawały okoliczności faktyczne dotyczące cesji dochodzonej wierzytelności. Spór dotyczył zakresu zadłużenia pozwanego z tytułu umowy abonamentowej zawartej z poprzednikiem prawnym strony powodowej oraz kwestii przedawnienia dochodzonego roszczenia.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradyktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferowała jako materiał dowodowy jedynie umowę cesji wraz ze stanowiącym jej załącznik częściowym wykazem wierzytelności oraz pismo informujące pozwanego o przelewie wierzytelności.

W ocenie Sądu zaoferowany materiał dowodowy – w świetle zarzutów postawionych przez pozwanego – jest niewystarczający dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała bowiem w żaden sposób – wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi – zasad obciążania pozwanego opłatami i dat powstania zaległości w płatności. Powołała się w zakresie istnienia, wysokości i terminów płatności zadłużenia na pięć faktur o tym samym numerze i tej samej dacie wystawienia , lecz nie dołączyła ich do pozwu. Nie wiadomo zatem, czego konkretnie wskazane faktury dotyczą i na jakiej podstawie zostały wystawione. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Jednocześnie – w ocenie Sądu – za skuteczny należało uznać podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia. Zgodnie bowiem z art. 118 k.c. dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin przedawnienia wynosi trzy lata. Strona powodowa wystąpiła z pozwem do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 22 maja 2013 r., co do roszczeń, które stały się wymagalne w 2009 r., a więc już po upływie terminu przedawnienia.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku o oddaleniu powództwa w całości.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pkt II wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.

Zarządzenia:

1. (...);

2. (...);

3. (...);

4. (...).

(...) r.